

Vragen door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 140 van het Reglement van Orde, en de daarop door de regering schriftelijk gegeven antwoorden

16

Vragen van het lid **Jurgens** (PvdA) op 12 februari 2001 medegedeeld aan de minister van Buitenlandse Zaken.

1

Waarom heeft het kabinet, op vragen van het lid Jurgens d.d. 11 januari 2001, in zijn reactie d.d. 31 januari 2001 nagelaten de vraag te beantwoorden die expliciet luidde of het vertegenwoordigen van het hoofd van een kerkgenootschap ten overstaan van de leden van dat genootschap in Nederland in overeenstemming valt te brengen met de status van ambassadeur geaccrediteerd bij de Nederlandse regering?

2

Zo het kabinet van mening is dat deze twee functies inderdaad in één persoon kunnen worden verenigd zonder dat op onaanvaardbare wijze particuliere hoedanigheden van kerkelijke aard met publieke functies worden vermengd, welke motivering voert het kabinet daarvoor aan?

3

Wanneer het kabinet zou instemmen met zulk een vermenging van functies, geeft die opvatting ook aan andere in Nederland geaccrediteerde ambassadeurs de ruimte om daarnaast functies te bekleden als vertegenwoordigers van elders gevestigde kerkgenootschappen, niet-gouvernementele organisaties, verenigingen of internationale

ondernemingen? Zo niet, waar zit dan het verschil ten aanzien van de ambassadeur van Vaticaanstad? Zo ja, aanvaardt het kabinet dan inderdaad de mogelijk ongewenste consequenties van dit standpunt voor activiteiten van de andere in Nederland geaccrediteerde ambassadeurs of van personen behorende tot het overig personeel van ambassades?

Antwoord

Antwoord van de heer **Van Aartsen** (minister van Buitenlandse Zaken). (Ontvangen 23 april 2001)

1

Ter bevestiging van de beantwoording van de vorige over dit onderwerp gestelde vragen diene dat ik geen strijdigheid zie tussen de beide hoedanigheden van de Nuntius. Deze beide hoedanigheden vloeien voort uit de bijzondere status van de Heilige Stoel en van Vaticaanstad en zijn vanzelfsprekend nauw verweven. Beide hoedanigheden blijken goed met elkaar in overeenstemming te brengen. Overigens spreekt het vanzelf dat ook de Nuntius is gehouden aan de Conventie van Wenen.

2

De motivering hiervoor is dat het hier, zoals bekend, een bijzondere, historisch gegroeide en internationaal erkende situatie betreft. In het in 1929 tussen Italië en de Heilige Stoel

afgesloten (en in 1984 aangepaste) Verdrag van Lateranen is vastgelegd dat de Paus ook territoriaal soeverein is, en wel van de ministaat Vaticaanstad. Deze soevereiniteit is hoofdzakelijk verleend teneinde de Paus in staat te stellen zijn functie als hoofd van de Rooms Katholieke kerk in alle onafhankelijkheid uit te oefenen. Internationaalrechtelijk is algemeen erkend dat zowel de Heilige Stoel als Vaticaanstad eigen rechtspersoonlijkheid bezit. De Heilige Stoel onderhoudt diplomatieke betrekkingen met tal van staten. De Heilige Stoel is partij bij een groot aantal verdragen, lid van sommige internationale organisaties en waarnemer bij andere (zoals de VN). In enkele gevallen is niet de Heilige Stoel maar Vaticaanstad partij bij verdragen en lid van internationale organisaties.

3

Zoals hiervoor aangegeven is de positie van de Nuntius een volstrekt unieke die zich in een lange periode heeft ontwikkeld en internationaal algemeen aanvaard. Hieraan kunnen andere in Nederland geaccrediteerde ambassadeurs niet soortgelijke rechten ontleenen.